

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: OT/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010615
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8816010615.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému Y. V., W.. XX.XX.XXXX U. U. W. M., M. F. V. XX, I.. U. W. M., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. septembra 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný Y. V., W.. XX.XX.XXXX U. U. W. M., M. F. V.W. XX, I.. U. W. M.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 30.10.2016 viedol v čase zadržania vodičského preukazu č. U.-XXXXX-XX z dôvodu exekučného príkazu č. EX 566/15 vydaného a právoplatného dňa 27.04.2016 R.. R. Š., svoje osobné motorové vozidlo zn. Seat Ibiza s TEČ: M.-XXXCJ po štátnej ceste I/18 v smere od mesta Vranov nad Topľou k čerpacej stanici Shell vo Vranove nad Topľou, kde načerpal do vozidla pohonné hmoty v hodnote 10 eur, uvedenú sumu nezaplatil, nasadol do vozidla, presunul vozidlo od tankovacieho zariadenia na parkovisko na uvedenej čerpacej stanici, kde po príchode hliadky polície privolanej personálom čerpacej stanice, bol následne kontrolovaný hliadkou OO PZ Vranov nad Topľou, kde počas kontroly dňa 30.10.2016 v čase o 06.46 hod. bol podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu s nameranou hodnotou 0,77 mg/l vydychovaného vzduchu, pričom rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/130/2010 zo dňa 24.11.2010 bol uznaný vinným aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 zo dňa 29.1.2007 bol uznaný vinným aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

t ý m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného Y. V. obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému Y. V. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným nevykoná a že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Y. V.V., odpisom z registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov, správami ako aj spisom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/130/2010 a Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný Y. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v minulosti bol priestupkovo postihnutý asi trikrát či štyrikrát a to za priestupky spočívajúce v prekročení maximálne povolenej rýchlosti ako aj spočívajúce vo vedení motorových vozidiel po požití alkoholických nápojov. Vyjadril sa tiež, že naposledy vykonával trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov a takisto, že v minulosti bolo u neho podmiennečne upustené od výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Na svoje predchádzajúce odsúdenia si pritom už nespomínal. Uviedol však, že v období týchto trestných stíhaní mal problémy so svojou manželkou, resp. so svojou svokrou a z týchto dôvodov preto viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov. Vyjadril sa takisto, že v čase konania tohto hlavného pojednávania bol asi týždeň nezamestnaný, pričom pred tým asi tri roky pracoval v spoločnosti HAME s.r.o. v Českej republike s čistým mesačným príjmom v sume 450,00 eur, pričom tento pracovný pomer ukončil z vlastného rozhodnutia, keďže už nemal záujem ďalej vykonávať túto prácu. V čase konania hlavného pojednávania už bol rozvedený, pričom z predchádzajúceho vzťahu mal jedno dieťa vo veku 13 rokov a s priateľkou mal takisto dieťa vo veku dvoch rokov. Zároveň uviedol, že sa stará aj o svoju matku, ktorá má zdravotné problémy, aj keď ich nevedel bližšie uviesť. Vyjadril sa tiež aj k svojim majetkovým pomerom.

Podľa evidenčnej karty vodiča bola tomuto obžalovanému uložená jedna bloková pokuta, pričom sa na úseku cestnej premávky dopustil dvoch priestupkov a v oboch týchto prípadoch mal požitie alkoholické nápoje. Obžalovanému bol už takisto štyrikrát uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a podľa tejto evidencie bol obžalovaný aj dvakrát súdne trestný za trestné činy na úseku dopravy.

Z odpisu z registra trestov ako z pripojených spisov súd zistil, že obžalovaný bol už trikrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 zo dňa 29.01.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2007 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 od. 1 písm. d) Trestného zákona ako aj za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Ostatným odsúdením obžalovaného bolo odsúdenie rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/130/2010 zo dňa 24.11.2010, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť a to opätovne za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona ako aj za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného

zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému bol zároveň uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu dvoch rokov, pričom od výkonu zvyšku tohto druhu trestu bolo podmieniene upustené dňa 21.04.2016 s určením skúšobnej doby v trvaní deviatich mesiacov.

Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol v tejto trestnej veci rozsudkom zo dňa 23.11.2016 tak, že obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie.

V dôsledku odvolania podaného obžalovaným Krajský súd v Prešove o tomto rozhodol uznesením č.k. 7To/24/2017 - 85 zo dňa 20.04.2018 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol, že v záujme správneho zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o treste je potrebné, aby na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj podstatný obsah spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007, najmä rozsudok či iné dôkazy, so zameraním na skutočnosti, na základe ktorých by okresný súd mohol vyhodnotiť povahu okolností prípadov obžalovaného v uvedenej veci ako aj vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/130/2010 a teda vyhodnotiť ich závažnosť, intenzitu naplnenia znakov skutkovej podstaty spáchaných prečinov ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a možnosti nápravy obžalovaného. Ďalej odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiada aj s námietkami, ktoré obžalovaný uviedol v podanom odvolaní.

Vzhľadom na uvádzané skutočnosti vyplývajúce zo zrušujúceho uznesenia a vyslovený právny názor krajského súdu tunajší súd opätovne vykonal pojednávanie a doplnil dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 a Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T/130/2010, ako aj výsluchom obžalovaného. Súd takisto opätovne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to aktuálnym výpisom z evidencie priestupkov, odpisom registra trestov a evidenčnej karty vodiča.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je rozvedený, zabezpečuje starostlivosť dvom maloletým deťom, 16 ročnej dcérou a 6 ročným synovi. Momentálne nie je zamestnaný. To čo vypovedal prvýkrát pred súdom, na tom trvá. Aj čo sa týka mimoriadnych okolností predchádzajúcich odsúdeniu, trvá na tom, čo uvádzal na súde, nič iné nechcel doplniť.

Súd sa oboznámil so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/130/2010, z ktorého vyplýva, že uznesením zo dňa 15.08.2010 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obžalovanému obvinenie pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Zo zápisnice o výsluchu obvineného Y. V. z prípravného konania zo dňa 15.08.2010 vyplýva, že poobede doma na dvore robili opekačku, v priebehu ktorej vypil jedno pivo. Neskôr asi tak okolo 19.00 hod spolu s priateľmi odišiel do Vranova nad Topľou - Čemerného, kde išli navštíviť známych. Tam opätovne požil alkoholické nápoje, pričom v čase asi tak od 20.00 hod do 00.50 hod vypil ďalšie pivo a asi 6 poldeci vodky. Ďalej uviedol, že keď im došiel alkohol, niečo po polnoci, rozhodli sa, že si pôjdu kúpiť ďalší na benzínové čerpadlo, pričom šoféroval on. Prokurátor podal návrh na schválenie dohody o vine a treste dňa 05.10.2010, navrhol vydať dohodnutý rozsudok, pričom zo zápisnice o verejnom zasadnutí o dohode o vine a treste zo dňa 24.09.2010 vyplýva, že vtedy obvinený Y. V. uznal svoju vinu a súhlasil s uloženým trestom. Súd dohodu schválil vyhláseným rozsudkom a obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmieniene so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia,

ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov po dobu 2 rokov. V ďalšom priebehu konania na základe žiadosti odsúdeného uznesením o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činností bolo podľa § 69 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činností viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 (dvoch) rokov u odsúdeného a podľa § 69 ods. 2 Trestného zákona na zvyšok odpusteného trestu súd stanovil skúšobnú dobu v trvaní 9 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 súd zistil, že uznesením zo dňa 28.12.2006 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestne stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie obžalovanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. V zápisnici o výsluchu obvineného Y. V. z prípravného konania zo dňa 16.01.2007 obžalovaný uviedol, že kamarát zobral svoje vozidlo a s týmto išli do obce Zemplínska Teplica. On navštívil rodičov manželky a kamarát na neho čakal vonku. V ďalšom uviedol, že kamarátovi zistili policajti, že vedie motorové vozidlo po požití alkoholu, presadol si za volant on a išiel k budove polície. Nevedel akú vzdialenosť prešiel, ale keď prišiel k budove polície, tam ho čakala policajná hliadka. Uviedol, že než sadol za volant nevedomil si, že doma požil liehové nápoje a taktiež, že mal zákaz činnosti viesť motorové vozidla. Dňa 25.01.2007 prokurátor podal na vtedy obvineného obžalobu a trestným rozkazom zo dňa 29.01.2007 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov po dobu 2 rokov. Z uznesenie o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činností bolo podľa § 69 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činností viesť motorové vozidlá všetkých druhov u odsúdeného a podľa § 69 ods. 2 Trestného zákona na zvyšok odpusteného trestu súd stanovil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Z výpisu evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný spáchal celkovo jeden priestupok a to dňa 16.07.2019 podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom predmetný priestupok bol riešený napomenutím.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol celkovo 3 krát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 a rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/130/2010 ako sa nimi súd zaoberal vyššie a taktiež rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/151/2008 zo dňa 16.03.2009, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rok, výkon ktorého súd podmiennečne odložil pri určení skúšobnej doby 3 roky do 16.3.2012. U odsúdení 1T/16/2007 a 1T/151/2008 nastali účinky zahľadania a pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 1T/130/2010, nakoľko v súvislosti s podmiennečným upustením od výkonu zvyšku trestu zákazu činností bol stanovená skúšobná doba 9 mesiacov do 21.1.2017, žiadne rozhodnutie nebolo následne vydané, preto v zmysle § 70 ods. 3 Trestného zákona sa má za to, že trest bol vykonaný dňa 21.4.2016 a vykonaním nastali vo vzťahu k uloženému trestu zákazu činností účinky zahľadania (§ 92 ods. 2 Trestného zákona), pričom trest odňatia slobody odsúdený vykonal dňa 18.7.2011

Podľa evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča tento mal uložené zákazy činností vedenia motorových vozidiel súdom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 1T/130/2010 a v správnom konaní má evidovaný zákaz uložený rozhodnutím Dopravného inšpektorátu Vranov nad Topľou pod číslom konania ORP-DI-SK-285/2010 vo výmere 50 mesiacov s výkonom zákazu činností od 14.07.2010. Od 22.07.2016 má obžalovaný odobraté vodičské oprávnenie. Z ďalších priestupkov má evidovaný priestupok zo dňa 23.05.2006, ktorého sa dopustil porušením všeobecne záväzného právneho predpisu podľa § 4 ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) a podľa § 5 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že súd prijal vyhlásenie o vine, preto sa vyjadril k návrhu trestu. Poukázal na to, že je pravdou, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a ide u neho aj o špeciálnu

recidívu, pretože bol trestaný aj za alkohol. Vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia navrhol skutok obžaloby doplniť skutok tak ako prečítal: „, pričom rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/130/2010 zo dňa 24.11.2010 bol uznaný vinným aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 zo dňa 29.1.2007 bol uznaný vinným aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona“, s tým, že právna kvalifikácia skutku sa nemení. Navrhol, aby súd obžalovanému uložil prísny podmienený trest odňatia slobody a vzhľadom na citované odsúdenia aj trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že súhlasí s prokurátorom a všetko ľutuje.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladaní trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a obžalovaný trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti súd nezistil. Predchádzajúce odsúdenia ako sa nimi súd zaoberal vyššie nebolo možné pričítať ako priťažujúcu okolnosť, nakoľko u odsúdení pod sp. zn. 1T/16/2007 a 1T/151/2008 nastali účinky zahľadania a pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 1T/130/2010, na toto súd neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť s odkazom na ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Teda súd u obžalovaného ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona a to za trestný čin, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok. Pri znížení hornej hranice trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 8 Trestného zákona súd ukladal trest pri trestnej sadzbe 0 - 8 mesiacov (znížená horná hranica o 1/3, t.j. 4 mesiace).

Napriek vyššie uvedenému ohľadom skorších odsúdení obžalovaného však súd pri ukladaní trestu bral do úvahy povahu skorších odsúdení ako aj skutočnosti, ktorými sa súd bude zaoberať v ďalšom v súvislosti s ukladaním trestu zákazu činnosti obžalovanému. Preto súd vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu, pri ktorom obžalovaný mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, v neposlednom rade aj detí, mal potom za to, že obžalovanému je potrebné uložiť trest pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 6 mesiacov.

Ustanovenie § 49 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

Základným princípom podmiennečného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmiennečne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Pri hodnotení podmienok pre podmiennečné odsúdenie súd prihliada na osobu páchatel'a a k okolnostiam prípadu, súčasne však musí zvážiť, či podmiennečným odkladom výkonu trestu bude dosiahnutý účel trestu. Podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu nie je možné hodnotiť izolovane od ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Súd mal za to, že v danej veci sú pre takýto postup súdu - podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody splnené podmienky a teda výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a to vzhľadom na skutočnosti, ktorými sa súd zaoberal vyššie ako aj berúc do úvahy, že od spáchania skutku uplynuli už takmer 3 roky, za dobu po spáchaní skutku sa nevedelo voči obžalovanému žiadne ďalšie trestné stíhanie, a priestupkovo bol postihnutý až v júli 2019 aj to len napomenutím, pričom sa jednalo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil vo vzťahu k bratovi, preto výkon trestu podmiennečne odložil a súčasne berúc do úvahy vyššie uvedené stanovil skúšobnú dobu na 24 mesiacov.

K uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie súd uvádza.

Zavedenie povinnosti súdu uložiť trest zákazu činnosti na doživotie vyplýva z ust.

§ 61 ods. 5 Trestného zákona, ktoré ustanovenie sa špecificky vzťahuje na vodičov dopravných prostriedkov a na trest zákazu činnosti viesť dopravné prostriedky, konkrétne na zákaz vedenia motorových vozidiel.

Podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona trest zákazu činnosti na doživotie súd uloží, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci bol už za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený, pričom v zmysle ods. 7 na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa ods. 5 nemá vplyv zahladenie odsúdenia.

Teda ide tu o postih opätovného spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v zmysle § 289 Trestného zákona, o postih špeciálnej recidívy. Na uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie v zmysle citovaného ust. § 61 postačuje, ak súd zistí, že odsudzuje páchatel'a, ktorý už bol v minulosti minimálny dvakrát právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, avšak nevyžaduje sa, aby v čase ukladaní trestu už boli prípadne skoršie uložené trestu zákazu činnosti už vykonané celé alebo z časti. Na aplikáciu tohto ustanovenia sa nevyžaduje, aby páchatel'ovi bol pri predchádzajúcich odsúdeniach ukladaný trest

zákazu činnosti, podstatným pre takýto postup je len zistenie, že v osobe páchatel'a ide o špeciálneho recidivistu, ktorý už bol v minulosti dvakrát právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, podstatným je len výrok o vine za spáchanie trestného činu uvedeného v ust. § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona a že sa ho páchatel' dopustil ako vodič dopravného prostriedku.

Tak ako súd uviedol vyššie, obžalovaný bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 1T/16/2007 a v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/130/2010, pričom tak ako to vyplýva z predmetných rozsudkov skutkov sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku a v oboch prípadoch bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, teda súd mal za preukázané, že ohľadom splnenia podmienok pre postup súdu podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona je vzhľadom na skoršie odsúdenia obžalovaného splnená podmienka, že súd odsudzuje obžalovaného za jeho tretí trestný čin podľa § 289 Trestného zákona, pričom skôr už bol dvakrát za takýto trestný čin uznaný vinným.

V súvislosti so zavedením zásady ukladanie trestu zákazu činnosti na doživotie zaviedol zákonodarca aj prechodné ustanovenie k úpravám účinným k 1.11.2011, ku ktorému dňu nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, jedná sa o ustanovenie § 438d Trestného zákona.

Podľa § 438d Trestného zákona ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo ods. 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

Uvedené prechodné ustanovenie výslovne stanovuje, že trest zákazu činnosti na doživotie je nutné uložiť aj v prípadoch, v ktorých predchádzajúce dve odsúdenia páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky nadobudli právoplatnosť pred 1.11.2011. Tieto predchádzajúce odsúdenia sa stanú „aktívnymi“ len v prípade ďalšieho protiprávneho konania páchatel'a a táto samotná skutočnosť, teda či sa tak stane alebo nie, závisí naozaj len na konaní páchatel'a, nakoľko zákon neobsahuje žiadne obmedzujúce ustanovenie z hľadiska plynutia času vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam páchatel'a.

Na druhej strane však prechodné ustanovenie podľa § 438d Trestného zákona umožňuje súdu, aby predchádzajúce odsúdenia páchatel'a spred 1.11.2011 nebral do úvahy, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Zákon v ďalšom bližšie nešpecifikuje čo sa má rozumieť takýmito mimoriadnymi okolnosťami predchádzajúcich prípadov, no za takéto podľa názoru súdu možno považovať len výnimočné okolnosti prípadu, ktoré sa svojim významom či obsahom približujú mimoriadnym okolnostiam tak ako ich predpokladá ust. § 39 Trestného zákona, teda za takéto nemožno považovať len bežne vyskytujúce sa okolnosti, ktoré sa spájajú s poľahčujúcimi okolnosťami ako sú priznanie, prejavenie ľútosti alebo náhrada spôsobenej škody. Pri zisťovaní mimoriadnych okolností predchádzajúcich prípadov však súd nemôže vytvárať nové skutkové závery týchto už právoplatne skončených vecí, za mimoriadne okolností prípadu nemožno považovať ani výrazné časové obdobie medzi jednotlivými odsúdeniami páchatel'a. Zisťovanie týchto mimoriadnych okolností prichádza do úvahy len pri predchádzajúcich odsúdeniach páchatel'a ak sa stali pred 1.11.2011.

Ako opäť vyplýva z vyššie uvedeného, u obžalovaného sa u oboch predchádzajúcich rozhodných odsúdení jedná o odsúdenia, u ktorých rozhodnutia nadobudli právoplatnosť pred 1.11.2011, preto súd v ďalšom skúmal prípadné splnenie podmienok pre postup podľa § 438d Trestného zákona, teda či existujú také mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov, ktoré by dovolili súdu prijať záver, že použitie trestnej sadzby podľa § 61 ods. 5 bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Súd sa za týmto účelom oboznámil s predmetnými spismi týkajúcimi sa rozhodných odsúdení a v konečnom dôsledku musel konštatovať, že nezistil mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov.

Obžalovaný v súvislosti s takýmito okolnosťami na hlavnom pojednávaní nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by zakladali mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov. Z

pripojených spisov Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/16/2007 a tunajšieho súdu sp. zn. 1T/130/2010 rozpísaných vyššie takisto nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, nakoľko v oboch predmetných konaniach bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Z oboch oboznámených spisov v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu je zrejmé, že v oboch predmetných veciach sa obžalovaný dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky potom, čo požil alkoholické nápoje, v prípravnom konaní (hlavné pojednávanie ani v jednej z vecí nebolo vykonané) v oboch veciach popísal obžalovaný za akých okolností k spáchaniu skutku došlo, že požil alkoholické nápoje, následne viedol osobné motorové vozidlo a to aj napriek uloženému zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Preto súd pri závere o nekonštatovaní mimoriadnych okolností skorších predmetných odsúdení obžalovaného uložil pri súčasnom závere konštatovania splnenia zákonom vyžadovaných podmienok obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.